

- 35) w art. 954 w pkt 2 wyrazy „wydziałowi finansowemu prezydium powiatowej (miejskiej, dzielnicowej) rady narodowej” zastępują się wyrazami „terenowemu organowi administracji państwowej stopnia podstawowego i urzędowi skarbowemu”;
- 36) w art. 1025:
- a) w § 1:
- po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu: „1a) należności alimentacyjne;”;
  - pkt 2 otrzymuje brzmienie: „2) należności za pracę oraz renty z tytułu odszkodowania za wywołanie choroby, niezdolności do pracy, kalectwa lub śmierci, jak również koszty ostatniej choroby i zwykłego pogrzebu dłużnika;”;
- b) w § 3 wyraz „czwartej” zastępuje się wyrazem „szóstej”, a wyraz „siódmej” zastępuje się wyrazem „ósmej”;
- 37) w art. 1052 wyrazy „tysiąc pięćset złotych” zastępuje się wyrazami „sześć tysięcy złotych”, a wyrazy „pięćdziesięciu tysięcy złotych” zastępuje się wyrazami „dwustu tysięcy złotych”;
- 38) w art. 1053 § 1 otrzymuje brzmienie:
- „§ 1. Wymierzając grzywnę, sąd orzeknie jednocześnie — na wypadek nieściągnięcia — zamianę grzywny na areszt, licząc jeden dzień aresztu za sześćset złotych grzywny. Ogólny czas trwania aresztu nie może w tej samej sprawie przekroczyć sześciu miesięcy. Przepis art. 762 § 4 stosuje się odpowiednio.”

Art. 2. W art. XII ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 297) w zdaniu drugim dodaje się na końcu wyrazy „oraz spraw z zakresu przepisów o przedsiębiorstwach państwowych i o samorządzie załogi przedsiębiorstwa państwowego”.

Art. 3. Przepisy art. 328 § 1, art. 329, 331 i 357 Kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą stosuje się do orzeczeń wydanych po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 4. § 1. Wszczęte przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przed sądem wojewódzkim sprawy:

- 1) z zakresu prawa rodzinnego,
- 2) o uchylenie uchwał organów spółdzielni,
- 3) przeciwko Skarbowi Państwa o naprawienie szkody wyrządzonej przez funkcjonariuszy władzy i administracji państwowej przy wykonywaniu powierzonych im czynności,
- 4) o prawa majątkowe, w których właściwość sądu wojewódzkiego zależy od wartości przedmiotu sporu, mimo że wartość ta nie przewyższa 500 tysięcy złotych,
- 5) o rozstrzygnięcie sporu między radą pracowniczą a dyrektorem przedsiębiorstwa albo między tymi organami a organem założycielskim lub sprawującym nadzór nad przedsiębiorstwem,
- 6) o rozstrzygnięcie sporu między radą zrzeczenia przedsiębiorstw lub dyrektorem tego zrzeczenia a organem sprawującym nadzór nad zrzeczeniem

— podlegają rozpoznaniu przez ten sąd, jeżeli był on właściwy w chwili wniesienia sprawy.

§ 2. Jednakże sprawy, w których wyroki sądów wojewódzkich zostaną w całości uchylone przez Sąd Najwyższy po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, będą przekazane właściwym sądom rejonowym.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1985 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *H. Jabłoński*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Szymanek*

87

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 kwietnia 1985 r.

w sprawie zwolnienia z obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej części przyrostu wynagrodzeń w 1985 r.

Na podstawie art. 3 ust. 8 pkt 2 lit. a) ustawy z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od obciążenia, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1983 r. o Państwowym Funduszu Aktywizacji Zawodowej (Dz. U. Nr 75, poz. 334), przyrost wynagrodzeń w 1985 r. z tytułu realizacji:

- 1) produkcji związanej z odrabianiem zaległości powstałych w I kwartale 1985 r. w wyniku ostrej zimy w produkcji jednostek gospodarczych przemysłu hutniczego i przemysłu chemicznego do wielkości określonych w uchwale nr 149 Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1984 r. w sprawie centralnego planu rocznego na 1985 r.,
- 2) dodatkowej produkcji wyrobów przemysłu chemicznego i lekkiego, przeznaczonych na zaopatrzenie ryn-

ku, ponad wielkości określone w uchwale, o której mowa w pkt 1, oraz dodatkowych dostaw pozostałych wyrobów, określonych w wykazie ustalonym przez Ministra Przemysłu Chemicznego i Lekkiego w porozumieniu z Ministrem Handlu Wewnętrznego i Usług,

- 3) dodatkowej produkcji wyrobów, przeznaczonych dla lecznictwa krajowego, ponad wielkości ustalone w załączniku nr 2 do uchwały nr 97 Rady Ministrów z dnia 13 lipca 1984 r. w sprawie instrumentów sterowania realizacją planów centralnych oraz zamówień rządowych i programów operacyjnych na 1985 r.,
- 4) produkcji maszyn, urządzeń i konstrukcji stalowych dla inwestycji określonych w porozumieniu między Rządami Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich z dnia 29 listopada 1983 r. o współpracy przy zakończeniu budowy zakładów hutniczych w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

2. Kwoty przyrostu wynagrodzeń wolnego od obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej z tytułu realizacji produkcji, o której mowa w ust. 1 pkt 1 i 4, nie będą uwzględniane przy ustalaniu przyrostu wynagrodzeń stanowiących podstawę obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej w 1986 r.

3. Wysokość kwot przyrostu wynagrodzeń wolnego od obciążeń, o których mowa w ust. 1, dla poszczególnych jednostek gospodarczych w zależności od stopnia realizacji zadań i warunków techniczno-organizacyjnych określa się w umowach zawieranych między właściwymi ministrami a jednostkami gospodarczymi.

4. W umowach, o których mowa w ust. 3, należy określić wielkość dodatkowej produkcji oraz zasady wykorzystania kwoty wolnej od obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej.

5. Wypłaty i rozliczenia wynagrodzeń w ramach kwot wolnych od obciążeń na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej są dokonywane narastająco w okresach kwartalnych, proporcjonalnie do stopnia wykonania zadań.

6. W razie niewykonania w 1985 r. przez jednostkę gospodarczą zadań określonych w umowie, wydatkowane na nie środki z funduszu wynagrodzeń będą podlegać obciążeniu na Państwowy Fundusz Aktywizacji Zawodowej na zasadach ogólnie obowiązujących, proporcjonalnie do stopnia wykonania zadań.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1985 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. Z. Messner

88

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I GOSPODARKI ŻYWNOŚCIOWEJ

z dnia 26 kwietnia 1985 r.

w sprawie zezwoleń na prowadzenie zakładów sztucznego wylęgu drobiu przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej.

Na podstawie art. 2 ust. 4 oraz art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 18 lipca 1974 r. o wykonywaniu handlu oraz niektórych innych rodzajów działalności przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 193 i z 1984 r. Nr 5, poz. 24) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prowadzenie zakładu sztucznego wylęgu drobiu, zwanego dalej „zakładem”, przez jednostkę gospodarki nie uspołecznionej wymaga uzyskania zezwolenia.

2. Zezwolenie może być wydane właścicielowi uznanej fermi reprodukcyjnej, który posiada co najmniej wykształcenie podstawowe oraz przeszkolenie w zakresie techniki sztucznego wylęgu drobiu, stwierdzone odpowiednim dokumentem.

§ 2. 1. Za zakład uważa się obiekt przeznaczony do sztucznego wylęgu drobiu, składający się co najmniej z następujących pomieszczeń

- 1) pomieszczenia wyposażonego w aparat wylęgowy o pojemności ponad 500 jaj oraz w urządzenia wentylacyjne,
- 2) magazynu jaj o powierzchni 1 do 1,5 m² na każde 1.000 jaj,
- 3) pomieszczenia przeznaczonego do ekspedycji piskląt, o powierzchni co najmniej 8 m², przy ogólnej pojemności aparatów wylęgowych do 3.600 jaj, a przy większej pojemności tych aparatów — 1 m² na każde następne 1.000 jaj.

2. W zakładzie można prowadzić wylęgi z jaj jednego gatunku drobiu, pochodzących wyłącznie z własnej, uznanej fermi reprodukcyjnej.

3. Zakład powinien być oddalony od fermy reprodukcyjnej oraz innych budynków inwentarskich co najmniej o 100 m, a w wyjątkowych wypadkach — co najmniej o 50 m.

§ 3. 1. Zezwolenia wydaje właściwy dla miejsca położenia zakładu terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw rolnictwa stopnia podstawowego.

2. Zezwolenie wydaje się po zasięgnięciu opinii działającej na danym terenie okręgowej stacji hodowli zwierząt w kwestii celowości gospodarczej prowadzenia zakładu.

§ 4. 1. Zezwolenie wydaje się na czas określony, nie dłuższy niż 3 lata.

2. Zezwolenie może być przedłużone na dalsze okresy pod warunkiem zachowania wymagań określonych w § 2 oraz zasad i trybu, o których mowa w § 3.

§ 5. 1. Traci moc rozporządzenie Ministra Przemysłu Spożywczego i Skupu z dnia 11 grudnia 1974 r. w sprawie zezwoleń na prowadzenie zakładów sztucznego wylęgu drobiu (Dz. U. Nr 51, poz. 339).

2. Zezwolenia uzyskane na podstawie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, zachowują ważność do upływu czasu, na jaki zostały wydane.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1985 r.

Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej: S. Zięba

Opłata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi rocznie 1600,— zł, półrocznie 1000,— zł.
Opłata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi 300,— zł.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Wydział Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w 608 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3

Zam. 0428-1300-85.

Cena 32,00 zł